

турними складовими підприємства) і зовнішніми (між підприємством і зовнішнім середовищем) протиріччями. Головне завдання керівництва полягає в тому, щоб досягти нового якісного стану підприємства найбільш ефективним способом в умовах обмежень трудових, фінансових і інших ресурсів. Отже, на підприємствах необхідне формування системи управління організаційно-економічними змінами.

1. Armenakis A. Organizational Change: A Review of Theory and Research in the 1990s. (Yearly Review of Management) / A. A. Armenakis, A. G. Bedeian // Journal of Management. 1999. – Vol. 25. May-June. – № 3. – P. 293–315.

2. Thames R. C. Chasing change: building organizational capacity in a turbulent environment / R. C. Thames, D. W. Webster. – New Jersey : John Wiley & Sons, Inc., 2009. – 256 p.

3. Найпак Д. В. Визначення впливу організаційних змін на рівень розвитку підприємства / Д. В. Найпак // Моделювання регіональної економіки : зб. наук. пр. – Івано-Франківськ : Вид. «Плай», 2011. – Випуск № 1 (17). – С. 324–332.

ФАКТОРИ НАСТАННЯ КРИЗОВИХ ЯВИЩ НА ПІДПРИЄМСТВІ ТА МЕТОДИ ЇХ ПОДОЛАННЯ

Гаськова Р.Я.

Науковий керівник – Кондратенко Н.О., д-р екон. наук, професор

Криза є невід’ємним елементом ринкових відносин, тому банкрутство підприємств сприймається як частина ринкової економіки. Здійснюється відбір підприємств, які здатні функціонувати на ринку за даних умов здійснення діяльності, та усунення підприємств, які не мають достатнього потенціалу для функціонування у ринковому середовищі. Але, як показує практика, криза та загроза банкрутства може торкнутися навіть велике підприємство, яке є лідером на ринку та у своїй галузі.

Фактори погіршення фінансового та господарського стану підприємства можуть бути різними. у зв’язку з цим необхідно здійснювати постійний нагляд за діяльністю підприємства, ситуацією на ринку для своєчасного виявлення симптомів та факторів настання кризи. Симптоми є проявами загрозливих явищ, які не обов’язково пов’язані з причинами кризи, але за допомогою яких можна встановити їх причини [1, с. 13].

Симптомами кризи на підприємстві можуть бути як загострення фінансових проблем, так і конфлікти у діловій сфері. До факторів настання кризи можна віднести погіршення якості продукції, яка виготовляється, старіння виробничого обладнання та технології виробництва, велика заборгованість перед кредиторами.

Фінансова криза підприємства характеризується трьома аспектами: – причинами виникнення; – видом кризи; – фазою кризи або стадією її розвитку [2, с. 25].

Виникнення криз підприємницької діяльності обумовлюються як об'єктивними, так і суб'єктивними факторами, які, у свою чергу, поділяються на зовнішні та внутрішні. Виділимо зовнішні фактори настання кризи на підприємстві:

1) загальноекономічні: а) зменшення ВВП країни; б) зростання інфляції; в) зниження обсягів та швидкості платіжного обороту; г) часті зміни податкового законодавства; д) нестабільність законодавства у сфері підприємництва; ж) зменшення доходів населення і домогосподарств; з) ріст безробіття.

2) ринкові: а) зниження обсягу внутрішнього ринку; б) значна монополізація ринку; в) зниження попиту покупців; г) ріст пропозиції товарів-аналогів та заміників; д) зменшення діяльності фондово-го ринку; ж) волатильність валютного ринку.

3) інші фактори: а) політична активність що веде до нестабільності; б) негативні явища в демографії; в) стихійні природні та техногенні лиха; г) криміналізація суспільства.

Аналізуючи наявний перелік зовнішніх факторів виникнення кризи на підприємстві, більшість даних факторів можна пояснити негативним та неефективним функціонуванням державного механізму, невдалим втручанням держави в економічні процеси та регулювання ринкового механізму.

Внутрішні фактори, що визначають діяльність підприємства та викликають появу кризи, є також різноманітними.

1) операційні: а) слабкий маркетинг; б) неоптимальна структура виробничих витрат; в) застарілі та неефективні основні засоби; г) понаднормативні рівні високий страхових та поточних запасів; д) малий асортимент продукції; ж) поганий менеджмент.

2) інвестиційні: а) недиверсифікований фондовий портфель; б) висока тривалість інвестиційної стадії проектування; в) завеликі інвестиційні витрати; г) замалі обсяги чистих грошових потоків від впровадження інвестиційних проектів; д) недостатньо ефективний проектний менеджмент.

3) фінансові: а) помилкова фінансова стратегія; б) недостатня ліквідність активів; в) висока частка запозичених фінансових ресурсів; г) відсутність довгострокових позикових ресурсів; д) відстрочення платежів за дебіторською заборгованістю; ж) висока вартість і доступність довгострокового капіталу; з) надвисокі сукупні фінансові ризиків; к) слабкий фінансовий менеджмент.

Отже, розглядаючи множину потенційних внутрішніх факторів виникнення кризи на підприємстві, можна дійти висновку, що більші частина цих факторів пов'язана з недосконалістю системи управління підприємством та неефективним процесом прийняття управлінських рішень.

1.Корецький М.Х., Дігтяр А.О., Даций О.І. Стратегічне управління. Навчальний посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 240 с.

2. Лігоненко Л.О. Антикризове управління підприємством: Підручник / Л.О. Лігоненко; Київ. нац. торг.-екон. ун-т. – К.: КНТЕУ, 2005. – 823 с.: іл.

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Кузнецова А.В.

Науковий керівник – Кондратенко Н.О., д-р екон. наук, професор

Ефективне управління інвестиційною діяльністю має забезпечувати реалізацію обраної стратегії розвитку підприємства за рахунок залучення внутрішнього і зовнішнього капіталу, покращувати платоспроможність і ліквідність підприємства, здійснюватися в умовах оптимального ризику, враховувати наявні та потенційні ресурси підприємства, особливості його функціонування та ін. Основні чинники інвестиційної діяльності можна умовно розділити на дві групи: ті, що формують інвестиційний клімат країни, та ті, які зумовлюють доступ до різних джерел фінансування інвестиційної діяльності підприємств [1, 2].

Загалом діючі економічні механізми не забезпечують відновлення нормальних інвестиційних та інноваційних циклів в галузях економіки. Залишається також проблема поліпшення інвестиційного клімату, пошуку нетрадиційних джерел фінансування та розвитку існуючих схем постачання інвестиційного капіталу, зокрема, кредитування, залучення акціонерного капіталу, використання лізингових механізмів. Діяльністю підприємства можуть бути:

– створення сукупності внутрішніх структурних підрозділів, які забезпечують розробку і прийняття управлінських рішень за певними аспектами інвестиційної діяльності підприємства та відповідають за прийняті рішення;

– вирішення завдань з організації аналізу інвестиційної кон'юнктури, що сприятиме узгодженню інвестиційних потреб і можливостей підприємства при розробці та реалізації інвестиційних програм;